

Biblická hodina – 06.08.2026

Suspírium: „Obyvatelia končín sa boja tvojich znamení. Plesanie pôsobíš tam, kde svitá ráno a zmráka sa večer.” (Ž 65,9) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 8: „Bože, pred Tebou celá zem plesá, ...“

Modlitba: Milujúci nebeský Otče náš! Ďakujeme Ti, že dnes môžeme opäť otvoriť Tvoje sväté Slovo. Ďakujeme, že rodokmene v Prvej knihe kroník nie sú v Tvojich očiach iba menami a údajmi, ale živými svedectvami o tom, že z pokolenia na pokolenie verne konáš a uskutočňuješ svoj večný plán. Prosíme Ťa, otvor naše mysle i srdcia, aby sme uvideli to, čo nás chceš naučiť prostredníctvom príbehu Benjamínovho kmeňa. Chráň nás pred tým, aby sme vnímali iba ľudské dejiny alebo zaujímavé mená, ale ved' nás k duchovným pravdám, ktoré aj dnes premieňajú život. Pane náš, často sme aj my podobní niekdajšiemu izraelskému ľudu. Máme sklon spoliehať sa na ľudskú silu, na viditeľné riešenia a na vlastné schopnosti. Odpusť nám, keď nehľadáme najprv Teba, ale chceme si budovať vlastné istoty. Nauč nás, že najväčším darom nie je ľudský talent, ani odvaha, ani výsady, ale spoločenstvo s Tebou. Ďakujeme Ti za Ježiša Krista, víťazného Kráľa. Ďakujeme, že nie je takým kráľom, akého by si človek vybral, ale takým Spasiteľom, akého si nám vo svojej láske dal Ty. Ďakujeme, že zvíťazil nad hriechom, smrťou i mocou satana a že aj dnes kráča pred nami, posilňuje nás, vedie nás a prihovára sa za nás. Prosíme, daj, aby sme na tejto biblickej hodine nezískali iba nové poznatky, ale aby sa upevnila aj naša viera. Pomôž nám rozpoznať, že každá sila, každá milosť a každé víťazstvo pochádzajú od Teba. Vyučuj nás kráčať s Tebou tak, aby náš život bol svedectvom pre našu rodinu, cirkevný zbor i pre ľudí okolo nás. Požehnaj naše dnešné spoločenstvo, počúvanie Tvojho Slova, rozhovory i svedectvá. Nech je medzi nami prítomný Tvoj Svätý Duch, aby Kristus bol naším Kráľom, Vodcom a nádejou. Prosíme o to v mene Pána Ježiša Krista. Amen.

Biblický text: Prvá kniha Kroník 8,1-9,1. kapitola: *„Benjamín splodil Belu, svojho prvorodenca, Ašbéla druhého, Achracha tretieho, Nochu štvrtého a Rafu piateho. Belovi synovia boli: Addár, Gera, Abihúd, Abišúa, Naamán, Achóach, Gera, Šefufán a Churám. Toto sú Echúdovi synovia, predáci rodín obyvateľov Geby, ktorí ich presťahovali do Manachatu: Naamán, Achija a Gera, ktorý ich presťahoval a splodil Uzzu a Achichúda. Šacharajim splodil synov na moábskom poli po prepustení žien Chuším a Baary. S Chodeš, svojou ženou, splodil Jobába, Cibju, Mešu, Malkáma, Jeúca, Sachju a Mirmu. To boli jeho synovia, predáci rodín. S Chuším splodil Abitúba a Elpaala. Elpaalovi synovia: Eber, Mišeám a Šemeš, ktorý vybuďoval Óno a Lód s príslušnými osadami. Bería a Šema boli*

predákmi rodín obyvateľov Ajalónu. Tí zahnali na útek obyvateľov Gatu. Achjo, Šašák, Jeremót, Zebadja, Arád, Éder, Michael, Jišpa a Jocha boli synmi Berú. Zebadja, Mešullám, Chizki, Cheber, Jišmeraj, Jizlía a Jobáb boli synmi Elpaala. Jakím, Zichri, Zabdi, Elíenaj, Cilletaj, Elíel, Adaja, Beraja a Šimrát boli Šimeiho synovia. Jišpán, Eber, Elíel, Abdón, Zichri, Chanán, Chananja, Elám, Antotija, Jifdeja a Penuel boli Šašákov synovia. Šamšeraaj, Šecharja, Atalja, Jaarešja, Elija a Zichri boli Jerochámovi synovia. Títo boli predáci rodín a podľa svojich rodov ako predáci bývali v Jeruzaleme. V Gibeóne bývali: otec Gibeónu Jeíel a jeho žena menom Maacha. Jeho prvorodený syn bol Abdón a ďalší: Cúr, Kíš, Baal, Nadáb, Gedór, Achjo, Zecher a Miklót, ktorý splodil Šimeu. Aj tí bývali u svojich bratov v Jeruzaleme, a to oproti nim. Nér splodil Kíša, Kíš splodil Šaula, Šaul splodil Jonatána, Malki-Šuu, Abinadába a Ešbaala. Jonatánov syn bol Meríb-Baal, ktorý splodil Michu. Michovi synovia boli: Pitón, Melech, Taréa a Acház. Acház splodil Joaddu, Joadda splodil Alemeta, Azmáveta a Zimriho a Zimri splodil Mocu. Moca splodil Binu, jeho syn bol Rafa, jeho syn Elasa, jeho syn Acél. Acél mal šesť synov. Ich mená sú: Azrikám, Bochrú, Jišmael, Šearja, Obadja a Chanán. Všetci tí boli Acélovi synovia. Synovia jeho brata Éšeka: jeho prvorodený Ulám, druhý Jeúš, tretí Elifelet. Ulámovi synovia boli udatní hrdinovia, lukostrelci. Mali mnoho synov a vnukov — stopäťdesiat. Tí všetci pochádzali z Benjamínovcov. Všetci Izraeliti sa dali zapísať do rodového zoznamu a dostali sa do Knihy izraelských a judských kráľov.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Ôsma kapitola Prvej knihy kroník je mimoriadne poučným úsekom Písma Svätého. Na prvý pohľad sa zdá byť iba rodokmeňom, no význam jednotlivých mien i historické súvislosti nesú hlboké duchovné posolstvo. Táto kapitola sleduje rod Benjamínovho kmeňa až po rodinu kráľa Saula. Kronikár tak už vopred ukazuje, že kráľovstvo, ktoré si vyžiadal človek, je pominuteľné, zatiaľ čo Boží plán pokračuje prostredníctvom Dávida. Po druhý raz sa stretávame s podrobným opisom Benjamínovho kmeňa. Nie je to náhoda. Cieľom Svätého Ducha je priviesť nás k rodine prvého izraelského kráľa – Saula. Nie je to iba obyčajný rodokmeň. Hovorí o tom, že Izrael chcel mať kráľa „ako všetky ostatné národy“ (porov. IS 8). Neodmietli úplne Božiu vládu, ale zatúžili po viditeľnom, ľudskom kráľovstve. Chceli kráľa podľa tela. Boh im to dovolil, ale nebol to Jeho večný plán. Saulovo kráľovstvo bolo iba dočasné, zatiaľ čo Dávidovo kráľovstvo sa už stáva predobrazom Kristovho kráľovstva. Benjamín bol najmenším izraelským kmeňom (IS 9,21). Napriek tomu dostal výnimočné výsady: k jeho územiu patrilo okolie Jeruzalema, pochádzali z neho odvážni bojovníci, preslávili sa lukostrelci i prakovníci, z neho vyšiel aj prvý kráľovský rod. To všetko bolo

Božím darom. Samotné výsady však nikoho nezachránia. Hebrejské mená boli často vyznaním viery. Vyjadrovali nádej rodičov.

Benjamín znamená: „syn pravej ruky“ alebo „syn sily“. Pravá ruka v Biblii symbolizuje silu, víťazstvo, výsadu a Božiu moc. Čo by sa bolo stalo, keby Benjamínov ľud skutočne zostal po Božej pravici? Jeho sila by vždy pochádzala od Boha.

Bela znamená: „pohltenie“. Toto meno pripomína, že hriech vždy človeka pohltí. Čo by sa bolo stalo, keby poslúchali Boha? Nepohltil by ich súd, ale Boh by pohltil ich nepriateľov.

Ašbél pravdepodobne znamená: „Boží muž“ alebo „Baalov muž“ (pôvod mena je sporný). Čo by sa bolo stalo? Mohli byť skutočne Božími mužmi.

Acharach znamená: „iný“ alebo „posledný“. Čo by sa bolo stalo? Aj posledný sa môže stať prvým v Božom kráľovstve.

Nóchach znamená: „odpočinok“. Čo by sa bolo stalo? Mohli nájsť odpočinok v Hospodinovi.

Rafa znamená: „uzdravenie“ alebo „uzdravený“. Čo by sa bolo stalo? Celý národ mohol žiť v duchovnom uzdravení.

Elpaál znamená: „Boh koná“. Čo by sa bolo stalo? Nespoliehali by sa na ľudského kráľa, ale na Božie pôsobenie.

Bería znamená: „narodенý v čase nešťastia“. Čo by sa bolo stalo? Namiesto utrpenia mohli niesť pamiatku na Božie požehnanie.

Šema znamená: „počutie“ alebo „ten, kto počúva“. Čo by sa bolo stalo? Keby počúvali Boží hlas, neprišiel by nad nimi súd.

Elpaál opäť znamená: „Boh koná“. Znovu sa zdôrazňuje, že víťazstvo nedosahuje človek, ale Boh.

Šacharájim znamená: „dve svitania“ alebo „dvojité svitanie“. Čo by sa bolo stalo? Hospodin im mohol stále dávať nový začiatok.

Eleása znamená: „Boh stvoril“. Čo by sa bolo stalo? Nežili by sami sebe, ale svojmu Stvoriteľovi.

Jóhach znamená: „Hospodin žije“. Čo by sa bolo stalo? Keby z tejto pravdy naozaj žili, nespoliehali by sa na ľudí.

Zebadjáš znamená: „dar Hospodina“. Čo by sa bolo stalo? Uvedomili by si, že každá výsada je prejavom milosti.

Mícha znamená: „Kto je ako Boh?“ Čo by sa bolo stalo? Nežiadali by kráľa podobného pohanským národom.

Jišpa znamená: „robí žiarivým“. Čo by sa bolo stalo? Stali by sa svetlom medzi národmi.

Jóchanan znamená: „Hospodin je milostivý“. Čo by sa bolo stalo? Nepovažovali by Božiu milosť za samozrejmú.

Saul znamená: „vyžiadaný“, „vyprosený“. Toto meno je mimoriadne výrečné. Izrael si tohto kráľa vyžiadal. Boh im ho dal. To, čo si však človek tvrdohlavo vyprosuje, nemusí byť vždy Božou dokonalou vôľou.

Kniha kroník znovu zdôrazňuje, že rod Benjamína tvorili odvážni muži, znamenití lukostrelci a bojovníci pripravení do boja. Bol to veľký dar. Sám osebe však nestačil.

V poslednej bitke proti Filištíncom mal Saul meč, vojsko, synov i vojakov. Nemal však pri sebe Hospodina. Preto zahynul mečom. To je jedno z najvážnejších varovaní celej Biblie. Nerozhoduje zbraň. Nerozhoduje talent. Nerozhodujú skúsenosti. Rozhoduje to, či je s nami Hospodin. Čo by sa bolo stalo, keby Benjamín naozaj zostal „synom pravej ruky“? Čo keby Saul skutočne čakal na Hospodina? Čo keby ľud nechcel kráľa ako pohanské národy? Čo keby sa význam týchto mien stal životným programom? Odpoveď nie je iba historická. Boh aj prostredníctvom týchto mien ukázal, k akému životu ich povolal – k sile, milosti, uzdraveniu, svetlu, poslušnosti a k životu pod Jeho vládou.

Na záver tejto biblickej hodiny stojí pred nami tá istá otázka, ktorá stála aj pred Izraelom: S kým je lepšie kráčať? S najmocnejším človekom alebo so všemohúcim Bohom? S kým je ľahšie žiť? S tým, kto sa spolieha na vlastnú silu, alebo s tým, kto sa opiera o Hospodina? Vďaka komu bude naša služba účinná? Nie naše schopnosti robia službu požehnanou a prinášajúcou ovocie, ale pôsobenie Božieho Ducha. Kto stojí na našej strane? Rozhodujúcou otázkou napokon nie je, či Boh stojí na našej strane, ale či my stojíme na Jeho strane. Príbeh Benjamínovho kmeňa nás učí, že výsady, nadanie, odvaha a dobrý začiatok samy osebe nestačia. Saulov život to tragicky dokazuje. Dávidov život naopak ukazuje cestu kráľovstva podľa Božieho srdca, ktoré sa napokon naplní vo večnom kráľovstve Mesiáša – Ježiša Krista. Celý Starý zákon smeruje k jednému veľkému očakávaniu: ľudstvo potrebuje Kráľa, ktorý nepremôže iba nepriateľské národy, ale aj hriech, smrť a moc satana. Týmto Kráľom je Ježiš Kristus. Ježiš nie je vodcom ako Saul. Saul bojoval proti Filištíncom, no napokon padol. Ježiš Kristus na Golgote zápasil s hriechom, zatratením a smrťou a slávne vstal z mŕtvych. To, čo nedokázal vykonať nijaký ľudský kráľ, On vykonal raz navždy. On je odvážny Vodca, ktorý nezomrel pre svoje hriechy, ale položil svoj život za nás. Nešiel na kríž preto, že utrpel porážku, ale preto, aby porazil nepriateľa, ktorého nijaký človek nemohol premôcť. Kríž sa zdal byť porážkou, no v skutočnosti bol najväčším Božím víťazstvom. Preto dnes už nedôverujeme ľudskej sile, talentu ani zbraniam. Boj veriaceho človeka sa totiž nevedie proti telu a krvi, ale proti hriechu, pokušeniam a duchovným silám zla (porov. Ef 6,12). V tomto zápase je naším Vodcom Ježiš Kristus. On ide pred nami, On nám dáva výzbroj, On nás posilňuje a On zabezpečuje konečné víťazstvo. Otázkou teda ani dnes nie je, aké máme schopnosti, ale kto je naším Kráľom. Saulov príbeh nás varuje, že ľudská sila bez Boha sa zrúti. Ježiš Kristus nás však pozýva žiť z Jeho víťazstva. Kto kráča

s Kristom, nebojuje vlastnou silou, ale silou Kráľa, ktorý už zvíťazil nad hriechom, smrťou i satanom. Preto veriaci človek nebojuje za víťazstvo, ale z už získaného víťazstva.

Biblický text: List Židom 1. kapitola 5-14. veršov: „*Veď komu kedy z anjelov Boh povedal: Ty si môj syn, ja som ťa dnes splodil? A opäť: Ja budem jeho otcom a on mi bude synom? A keď uvádza Prvorodeného na svet, znova hovorí: Nech sa mu klaňajú všetci Boží anjeli! O anjeloch hovorí: Svojich anjelov robí vetrami a svojich služobníkov ohnivými plameňmi. O Synovi však: Tvoj trón, Bože, je na veky vekov a žezlo tvojho práva je žezlom tvojho kráľovstva. Miloval si spravodlivosť a nenávidel nepravosť, preto ťa Boh, tvoj Boh, pomazal olejom plesania nad tvojich druhov. A ešte: Ty, Pane, si na začiatku založil zem a nebesia sú dielom tvojich rúk.*¹¹*Ony sa pomínú, ale ty zostávaš; a všetci zostarnú ako odev a zvinieš ich ako plášť, ako odev a zmenia sa. Ty si však ten istý a tvoje roky neprestanú. A kedy ktorému z anjelov povedal: Sed po mojej pravici, kým nepoložím tvojich nepriateľov za podnožku tvojim nohám? Vari nie sú všetci služobnými duchmi poslanými slúžiť tým, čo majú zdediť spásu?*”

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Prvá kapitola Listu Hebrejom pomocou siedmich citátov zo Starého zákona dokazuje, že Ježiš Kristus nie je anjel, ale večný Boží Syn. Anjeli sú Boží služobníci a poslovia, zatiaľ čo Kristus je Syn, Stvoriteľ a večný Pán sveta. **Kto sú anjeli?** Anjeli sú Boží poslovia. Ich úlohou je vykonávať Božiu vôľu a sprostredkovať Jeho posolstvo. Vo Svätom písme sa zjavujú ľuďom vtedy, keď Boh prináša zjavenie, napomenutie, povzbudenie alebo vyslobodenie. Preto List Židom hovorí: „Či nie sú všetci služobnými duchmi, posielanými slúžiť tým, ktorí majú zdediť spásu?” (Žid 1,14) Anjeli teda slúžia, zatiaľ čo Kristus vládne. **Komu sú určené starozákonné výroky?** Autor listu opakovane kladie otázku: „Veď ktorému z anjelov kedy povedal: Ty si môj Syn, ja som ťa dnes splodil?” (Žid 1,5) Odpoveď je jednoznačná: nikomu. Nasledujúcich sedem citátov poukazuje na osobu a dôstojnosť Ježiša Krista.

1. Ježiš je večný Syn: Žid 1,5 – Ž 2,7 a IIS 7,14: „Ty si môj Syn, ja som ťa dnes splodil.“ „Ja mu budem Otcom a on mi bude Synom.“ Boh to nepovedal ani jednému anjelovi. Ježiš je jednorodený Syn Otca, ktorý sa stal človekom, aby sa stal našim Spasiteľom.

2. Anjeli sa klaňajú Kristovi: Žid 1,6 – citát z gréckeho prekladu VMojž 32,43 (porov. Ž 97,7): „Nech sa mu klaňajú všetci Boží anjeli.“ Kristus nepatrí medzi anjelov. Naopak, anjeli sa klaňajú Jemu. Svätý Duch vždy ukazuje na Kristovu slávu.

3. Anjeli sú služobníci, Syn je Kráľ: Žid 1,7–9 – Ž 104,4 a Ž 45,7–8: O anjeloch hovorí: „Svojich anjelov robí vetrami a svojich služobníkov plameňom ohňa.“ O

Synovi však hovorí: „Tvoj trón, ó Bože, trvá na veky vekov...” Anjeli slúžia, Kristus naveky vládne v spravodlivosti.

4. Kristus je Stvoriteľ: Žid 1,10–12 – Ž 102,26–28: „Ty si na počiatku založil zem a nebesia sú dielom Tvojich rúk...” Syn nie je súčasťou stvoreného sveta. On sám je Stvoriteľom. Nebo i zem pominú, ale Kristus zostáva naveky ten istý. Toto vyhlásenie súčasne zjavuje Jeho božstvo i večnosť.

5. Oslávený Kristus: Žid 1,13 – Ž 110,1: „Sed' po mojej pravici, kým nepoložím Tvojich nepriateľov za podnožku Tvojim nohám.” Tieto slová hovoria o vzkriesenom a oslávenom Kristovi. Boh Ho nepostavil medzi anjelov, ale posadil Ho po svojej pravici – na miesto najvyššej cti a slávy.

6. Služba anjelov: Žid 1,14: Anjeli sú služobní duchovia, ktorých Boh posiela slúžiť tým, čo majú zdediť spásu. To jasne ukazuje rozdiel medzi Kristom a anjelmi. Anjeli slúžia, Kristus je pôvodcom i Pánom spásy.

Čo nás táto kapitola učí o Kristovi? List Židom predstavuje Krista zároveň ako: večného Božieho Syna, pravého človeka, Stvoriteľa sveta, večného Kráľa, vzkrieseného a osláveného Pána. Preto Ho neskôr nazýva: „apoštolom a veľkňazom nášho vyznania” (Žid 3,1). Je zaujímavé, že prvá kapitola Listu Židom predstavuje Kristovu nadradenosť prostredníctvom siedmich citátov zo Starého zákona, zatiaľ čo evanjeliá zachovali sedem výrokov, ktoré Ježiš vyslovil na kríži. Hoci medzi týmito dvoma skutočnosťami neexistuje priama biblická súvislosť, obe upriamujú našu pozornosť na tú istú pravdu: Ježiš Kristus je pravý človek a pravý Boh. Pre kresťanov zo židovského prostredia tieto starozákonné citáty jasne dokazovali, že Ježiš nie je anjel, ale večný Boží Syn, Spasiteľ, Stvoriteľ a oslávený Pán. To isté svetlo svieti aj nám dnes. S vďačnosťou môžeme vyznávať, že Ježiš Kristus aj dnes kraľuje po pravici Otca, prihovára sa za nás a jedného dňa sa vráti v sláve.

Záverečná modlitba: Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky.” (Žid 13,8) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 474: „Hrad prepevný je Pán Boh náš,...”